

Núm. de Protocol: 1000086/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000026/2019

SENTÈNCIA 66-2019

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

Apel·lat: Sr. AFG

Representant: Sra. CSM

Advocat: Sra. CVA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-set de juny de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000086/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. AFG va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social (en endavant CASS), en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució d'aquest organisme, de data 26 de juliol de 2016, que va confirmar l'anterior resolució d'atorgament de l'alta mèdica a comptar del 14 d'abril del 2016. L'agent també sol·licitava que es reconegués el seu dret a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia comuna.

2.- La sentència del Tribunal Unipersonal 5/2019, de data 28 de gener, va estimar la demanda interposada.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, la CASS ha interposat recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en que:

- la hipertensió de l'agent està controlada pel tractament i no és invalidant, per la qual cosa no procedeix atorgar un percentatge de minva del 10%;

- la insuficiència mitral lleugera no justifica l'atorgament del percentatge del 5% de minva, compte tingut que aquesta patologia no causa repercussió sobre la funció cardíaca ni sobre la funcional;

- la patologia lumbar és discreta i ha de ser valorada en el 10% de minva, i no del 20% com fa la sentència del Tribunal unipersonal.

4.- L'agent s'ha oposat al recurs al·legant que la valoració feta a l'informe pericial judicial recull encertadament les seves patologies i les valora correctament, sempre aplicant el Barem indicatíf d'invalité de 31 de març de 2003.

Afegeix que, encara que s'entengués que cal atorgar un percentatge de minva del 15% en lloc del 20% per les seqüeles en la columna dorso-lumbar, efectuant la suma aritmètica segons la regla de Balthazar, la suma o percentatge global també seria superior al mínim per obtenir una pensió del grau 1, compte tingut que seria del 62,5%.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- D'acord amb l'article 166 de la Llei 17/2008, de la Seguretat Social –en endavant LSS-, la invalidesa derivada d'accident no laboral o malaltia comuna és la situació que resulta d'una deterioració prematura de l'organisme, mèdicament comprovada, derivada d'una malaltia comuna o d'un accident no laboral, presumiblement definitiva, i que produeix una reducció d'almenys el 60% de la seva capacitat de guany.

D'altra banda, l'article 257.2 de la LSS disposa que en els recursos administratius que tinguin per objecte la valoració de l'estat de salut de la persona assegurada, el Consell d'Administració de la CASS, abans de resoldre, pot demanar un informe mèdic que ha de ser elaborat per un facultatiu especialista sense cap vinculació amb les parts, si bé aquest informe serà preceptiu quan el sol·liciti la persona assegurada en el seu recurs.

A la demanda adjuntava diversa documentació mèdica, incloent-hi el dictamen pericial elaborat en via administrativa per la Dra. ES -en aplicació de l'esmentat article 257.2 de la LSS-, el qual es conclou que el grau de menyscabament del pacient era de 57,47% (foli 49 de les actuacions), més els factors socials complementaris, per la qual cosa, segons el parer del metge independent, l'agent seria mereixedor d'una pensió d'invalidesa del primer grup.

Tanmateix, l'article 257.2 de la LSS no estableix que l'esmentat informe sigui vinculant per a la CASS que, en conseqüència, podrà apartar-se de les conclusions del mateix.

I això és el que va succeir en el cas que ens ocupa.

En primera instància, la CASS va sol·licitar la pràctica d'una prova pericial, que fou elaborada per dos facultatius, els Drs. RF i JV (folis 446 i següents de les actuacions) que arriben a la conclusió que el grau de menyscabament del Sr. F. és del 66,25%.

Així, en la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal, la Batlle analitza, encertadament, la prova practicada, i arriba a la conclusió de que la prova pericial judicial elaborada pels Drs. RF i JV és conclouent, i que no està contradita per cap altre element de judici rellevant, llevat de l'informe mèdic de la pròpia CASS.

Tanmateix, al recurs d'apel·lació la CASS qüestiona que en l'informe pericial judicial s'atorgui una minva del 10% per la hipertensió que pateix l'agent, ja que considera que aquesta patologia no és invalidant, per la qual cosa, al seu judici, no procedeix atorgar cap percentatge de minva per aquest concepte.

Però el Barème indicatif d'invalidité que resulta aplicable estableix a l'apartat 1.3 *"Elévation de la tension artérielle en soi 10 à 20"*, és a dir, s'ha aplicat el mínim previst, sense que es pugui negar que la hipertensió pugui ser valorada compte tingut que està recollida al barem.

D'altra banda, pel que fa la insuficiència mitral lleugera, la CASS considera que no justifica l'atorgament del percentatge del 5% de minva, ja que, al seu entendre, aquesta patologia no causa repercussió si sobre la funció cardíaca ni sobre la funcional. Tanmateix, aquesta afirmació no ve avalada per cap prova mèdica que ho sustenti, més enllà de l'informe dels propis facultatius de la CASS.

A l'últim, pel que fa la patologia vertebral, en la pericial judicial es valoren tres dolències:

- les referides a la columna cervical (els pèrits consideren que l'agent presenta en aquella zona unes seqüeles importants valorades en el paràgraf 3.1 del barem entre el 15% i el 30%) que en la pericial es valoren en el 25%;
- les de la columna dorso-lumbar, que es valoren en un 20% (en una forquilla de entre el 15 i el 25%);
- i una irradiació ciàtica, que es valora en el 10%.

La CASS qüestiona en aquest cas la minva atorgada a la patologia lumbar (considera que s'ha de valorar en el 10%), en aplicació del criteri d'aquesta Sala sobre la valoració del percentatge de minva en relació amb la prova de Shöber.

Arribats a aquest punt cal recordar la sentència d'aquesta Sala 83/2012 (Rotlle TSJA-030/12):

"L'índex de Schöber mesura objectivament la rigidesa, és normalment de 10-15 cm (veure paràgraf 3.2 del barem francès) i tota reducció del diferencial per sota de 5 cm és signe de rigidesa. En el cas que ens ocupa, aquesta diferència és significativa (2,5 cm., foli 98), però no "molt important" com ho suggereix el dictamen dels forenses, tota vegada que elegeix la forquilla superior de les tres existents per establir la seva valoració. Compte tingut que el repetit barem preveu tres escales i que el demandant presenta un índex que es troba exactament a la meitat de la flexió considerada com a "normal", aquesta Sala considera adequada i proporcionada l'atribució de 20 punts d'IPP."

En el present cas, el Sr. F. presenta un índex de Schöber pràcticament normal segons els pèrits judicials (de 10-17 cm). Tanmateix, els mateixos pèrits consideren que presenta un signe de Lassague positiu del costat esquerre a partir dels 50°, i afirmen que pot agafar la posició de gatxoneta amb dificultats, sobretot a nivell de la cama esquerra, dades de les que conclouen que les seqüeles funcionals són importants, i es valoren en el 20 (dintre d'una franja del 15 al 25%).

En qualsevol cas, com encertadament al·lega l'agent en la seva oposició al recurs de la parapública, encara que s'entengués que cal atorgar un percentatge de minva del 15% en lloc del 20% per les seqüeles en la columna dorso-lumbar, efectuant la suma aritmètica segons la regla de Balthazar, la suma o percentatge global també seria superior al mínim per obtenir una pensió del grau 1, compte tingut que seria del 62,5%.

Per últim cal recordar que, com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Al mateix temps, també s'ha declarat el caràcter prevalent del dictamen dels perits sobre els informes de les parts, en base al caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

En definitiva, cal confirmar la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓN

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la CASS contra la sentència 5/2019 dictada el 28 de gener pel Tribunal Unipersonal de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedia, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.